महासत्त्वोऽल्पसत्त्वो वा जन्तुर्य्येनानुमोद्यते । अहं कर्त्तेति चाप्यन्यो गुणस्तत्र चतुर्द्दशः ।
ममायमिति येनायं मन्यते न ममेति च । अथ पञ्चदशो राजन् गुणस्तत्रापरः स्मृतः ।
पृथक् कलासमूहस्य सामग्र्यन्तदिहोच्यते । गुणस्त्वेवापरस्तत्र सङ्घात इव षोडशः ।
प्रकृतिर्व्यक्तिरित्येतौ गुणौ यस्मिन् समाश्रितौ । सुखासुखे जरामृत्यू लाभालाभौ प्रियाप्रिये ।
इति चैकोनविंशोऽयं द्वन्द्वयोग इति स्मृतः । ऊर्द्ध्वश्चैकोनविंशत्या कालो नाम परो गुणः । ११९०
इतीमं विद्धि विंशत्या भूतानां प्रभवाप्ययं । विंशकश्चैष सङ्घातो महाभूतानि पञ्च च ।
सदसद्भावयोगौ तु गुणावन्यौ प्रकाशकौ । इत्येवं विंशकश्चैव गुणाः सप्त च ये स्मृताः ।
विधिः शुक्रं बलञ्चेति त्रय एते गुणाः परे । विंशतिर्द्दश चैवं हि गुणाः सङ्ख्यानतः स्मृताः ।
समग्रा यत्र वर्त्तन्ते तच्छरीरमिति स्मृतं । अव्यक्तं प्रकृतिं त्वासां कलानां कश्चिदिच्छति ।
व्यक्तञ्चासां तथा चान्यः स्थूलदर्शी प्रपश्यति । अव्यक्तं यदि वा व्यक्तं द्वयीमथ चतुष्टयीं । ११९५
प्रकृतिं सर्व्वभूतानां पश्यन्त्यध्यात्मचिन्तकाः । येयं प्रकृतिरव्यक्ता कलाभिर्व्यक्ततां गताः ।
अहञ्च त्वञ्च राजेन्द्र ये चाप्यन्ये शरीरिणः । विन्दुन्यासादयोऽवस्थाः शुक्रशोणितसम्भवाः ।
यासामेव निपातेन कललं नाम जायते । कललादुद्बुदोत्पत्तिः पेशी च बुद्बुदात् स्मृता ।
पेश्यास्त्वङ्गाभिनिर्वृत्तिर्नखरोमाणि चाङ्गतः । सम्पूर्णे नवमे मासि जन्तोर्जातस्य मैथिल ।
जायते नामरूपत्वं स्त्रीपुमान् वेति लिङ्गतः । जातमात्रन्तु तद्रूपं दृष्ट्वा ताम्रनखाङ्गुलि । ११९०
कौमारं रूपमापन्नं रूपतो नोपलभ्यते । कौमाराद्यौवनञ्चापि स्थाविर्य्यञ्चापि यौवनात् ।
अनेन क्रमयोगेन पूर्व्वं पूर्व्वं न लभ्यते । कलानां पृथगर्थानां प्रतिभेदः क्षणे क्षणे ।
वर्त्तते सर्व्वभूतेषु सौक्ष्म्यात्तु न विभाव्यते । न चैषामत्ययो राजन् लक्ष्यते प्रभवो न च ।
अवस्थायामवस्थायां दीपस्येवार्चिषो गतिः । तस्याप्येवं प्रभावस्य सदश्वस्येव धावतः ।
अजस्रं सर्व्वलोकस्य कः कुतो वा न वा कुतः । कस्येदं कस्य वा नेदं कुतो वेदं न वा कुतः । ११९५
सम्बन्धः कोऽस्ति भूतानां स्वैरप्यवयवैरिह । यथादित्यान्मणेश्चापि वीरुद्भ्यश्चैव पावकः ।
जायन्त्येवं समुदयात् कलानामिव जन्तवः । आत्मन्येवात्मनात्मानं यथा त्वमनुपश्यसि ।
एवमेवात्मनात्मानं यथा त्वमनुपश्यसि । एवमेवात्मनात्मानमन्यस्मिन किं न पश्यसि ।
यद्यात्मनि परस्मिंश्च समतामध्यवस्यति । अथ मां कासि कस्येति किमर्थमनुपृच्छसि ।
इदं मे स्यादिदं नेति द्वन्द्वैर्मुक्तस्य मैथिल । कासि कस्य कुतो वेति वचनैः किं प्रयोजनं । ११९८०
रिपौ मित्रेऽथ मध्यस्थे विजये सन्धिविग्रहे । कृतवान् यो महीपालः किं तस्मिन्मुक्तलक्षणं ।
त्रिवर्गं सप्तधा व्यक्तं यो न वेदेह कर्म्मसु । सङ्गवान् यस्त्रिवर्गेण किं तस्मिन् मुक्तलक्षणं ।
तदयुक्तस्य ते मोक्षे योऽभिमानो भवेन्नृप । सुहृद्भिः सन्निवार्य्यस्ते ऽविरक्तस्येव भेषजं ।
तानि तानि तु सञ्चित्य सङ्गस्थानान्यरिन्दम । आत्मनात्मनि संपश्येत् किमन्यन्मुक्तलक्षणं ।
इमान्यन्यानि सूक्ष्माणि मोक्षमाश्रित्य कानिचित् । चतुरङ्गप्रवृत्तानि सङ्गस्थानानि मे शृणु । ११९८५